

Człowiek pięknieje tym, na co patrzy. *Alojzy Henel*

Idę przez życie – patrząc. Widzę wschód słońca i urok tęczy. Widzę piękno gór, kwiecistych łąk, pachnących lasów i roziskrzonego gwiazdami nieba.

Widzę to wszystko i wiele innych rzeczy, które napełniają mnie radością. Widzę gromadkę modlącą się u stóp przydrożnego krzyża i postanawiam pogłębiać ducha modlitwy. Widzę czuwających młodych ludzi przy umierającym koledze i postanawiam pomagać potrzebującym w moim otoczeniu. Widzę staruszkę wkładającą grosz do wyciągniętej ręki żebraka i postanawiam włączyć się w pracę Caritasu. Gdybym nie widział, może nie starałbym się być pobożny i pomocny ani nie zależałoby mi na przynoszeniu innym pociechy i radości. *Ks. Kazimierz Tomaszewicz SVD*